

Prot. N. 00761/15

“Byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie” (Mt 25,35)

Drodzy Ministrowie,

W ostatnich miesiącach, niemalże na co dzień, nasze oczy oglądają obrazy desperacji, śmierci i wsłuchujemy się w wiadomości, które opowiadają o historiach mężczyzn, kobiet i dzieci uciekających z własnych krajów z powodu wojen lub ubóstwa, niosących w sercu nadzieję lepszej przyszłości. Ci nasi bracia i siostry podejmują długą i niebezpieczną drogę, docierając przede wszystkim do krajów Europy; narażają się na niebezpieczeństwa, odrzucenie, przemoc i śmierć. Przestaliśmy już nawet liczyć tych, którzy wyruszywszy z Afryki Północnej stracili życie w odmętach Morza Śródziemnego. Owe podróże, organizowane przez ludzi pozbawionych skrupułów domagających się wysokich sum pieniędzy za przejazd, odbywają się na pokładach przestarzałych statków lub niepewnych pontonów, zwykle przepelnionych ponad miarę rozumnego bezpieczeństwa. Widzieliśmy ciała ludzi dorosłych i dzieci pozbawionych życia, unoszone przez morskie fale, ludzi kaleczących się w próbie pokonania barier z drutu kolczastego, długie kolejki ludzkich istot błakających się po europejskich drogach w poszukiwaniu pracy, stabilności i pokoju. Pośród tego dramatycznego exodusu, niezliczeni ludzie podtrzymują płomień nadziei i solidarności. Rządzący różnymi krajami tworzą projekty godnego przyjęcia tych uchodźców.

Papież Franciszek często używał bardzo mocnych wyrażeń, które - mam nadzieję - sprowokowały każdego z nas do rozbudzenia w sobie gościnnego i solidarnego serca wobec imigrantów i uchodźców. Jego słowa czasami wywoływały reakcje niechęci, krytyki zakorzenionej w egoizmie i w rasizmie. Jednak najcięższym grzechem, w który wszyscy możemy popaść, jest obojętność! Właśnie tak jak kapłan i lewita z przypowieści o miłosiernym Samarytaninie: można przejść obok człowieka rannego i porzuconego. W tych miesiącach często myślałem o rozdziale 25 Ewangelii Mateusza, w którym Jezus mówi nam o sądzie ostatecznym. W wersetach 34-40 Jezus mówi o miłości konkretnej, wcielonej, mówi o ludziach, którzy są nakarmieni, napojeni, odwiedzani, pocieszeni, przyjmowani: *byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie* (Mt 25,35). I jest czymś ważnym dla naszego życia wiary przyjęcie do głębi naszego serca tych słów Jezusa: *Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili* (Mt 25,40). Pragnę podziękować Wam, Ministrom, oraz wszystkim braciom Zakonu za te wszystkie razy, kiedy ukonkretnialiście słowa Jezusa przez dzieła miłosierdzia i

solidarności, przez które jako bracia kapucyni zapisaliśmy i nadal zapisujemy wspaniałe strony historii na chwałę Bożą.

Exodus ludów stanowi wyzwanie dla naszego powołania braci mniejszych, dla naszego miłosierdzia, dla naszej twórczej konkretności w dawaniu właściwych odpowiedzi.

Papież Franciszek podczas modlitwy „Anioł Pański” w niedzielę 6 września powiedział: *Wobec tragedii dziesiątków tysięcy uchodźców, którzy uciekają przed wojenną śmiercią i głodem, wyruszając w drogę ku nadziei życia, Ewangelia domaga się od nas bycia „bliźnimi” tych najmniejszych i porzuconych. Abyśmy dali im konkretną nadzieję. Nie wystarczy powiedzieć: „Odwagi, cierpliwości!...” Chrześcijańska nadzieja jest waleczna, z wytrwałością tego, kto dąży do pewnej mety. Niech każda parafia, każda wspólnota zakonna, każdy klasztor, każde europejskie sanktuarium przyjmą jedną rodzinę, poczynsz od mojej, rzymskiej diecezji.*

Jestem przekonany, że w wielu wspólnotach i w powierzonych naszym braciom parafiach, już podejmuje się inicjatywy w odpowiedzi na to papieskie zaproszenie. Poczujmy się głęboko zobowiązani przez tę prośbę i starajmy się wspólnie dać skoordynowaną i właściwą odpowiedź. Z tego powodu poprosiłem br. Benedicta Ayodi, Sekretarza naszego generalnego Biura Sprawiedliwości, Pokoju i Integralności Stworzenia, o zwołanie spotkania, na którym ja sam też będę obecny. Konkretnie, proszę Ministrów Prowincjalnych, Kustosów i Delegatów całej Europy o wyznaczenie przedstawiciela, który ze względu na swoją duszpasterską, społeczną i charytatywną posługę mógłby dać ważny wkład w to wspólne dzieło.

Zapraszam także gorąco przedstawicieli z Erytrei, Turcji i Libanu. Prowincje włoskie proszę o wyznaczenie 4 przedstawicieli: Północy, Centrum, Południa i Sycylii. Spotkanie odbędzie się we Frascati, od kolacji 15 do obiadu 17 października 2015. Br. Benedict prześle Wam organizacyjne uwagi na temat tego wydarzenia.

Proszę Was o przekazanie tego listu wszystkim braciom w Waszych okręgach zakonnych.

Dziękuję Wam już teraz za zaangażowanie i współpracę, którą mi okazecie dla pomyślnego odbycia tego spotkania.

Z braterskim pozdrowieniem.

Rzym, 15 września 2015

Br. Mauro Jöhri
Minister Generalny OFM cap